

slag med saadanne kraftige Sammenkoblingsparagraffer, og det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) sidder i Spidsen for den Institution, som er oprettet ved dette Lovforslag. Se denne Sammenkoblingsparagraf erklærer, at det ærede Medlem fra Ringkøbing, det ærede Medlem fra Æbeltoft og det ærede Medlem fra Nørresundby skulle paa en ganske bestemt Maade staa paa den ene Side overfor andre Partier her i Salen.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) var inde derpaa, naar han atter i Gaar talte om den principielle Uoverensstemmelse i Samfundsopfattelsen. Det forbavsede mig at høre dette, thi nogle faa Dage i Forvejen havde det ærede Medlem fra Æbeltoft sagt nogle meget gode og rigtige Ord om, hvor Skillelinien var, han havde derved gentaget en tidligere Udtalelse af sig selv, men han havde nu gentaget den som en Tilslutning til en Udtalelse af mig, at den principielle Forskel i Politik, den principielle politiske Skillelinie gik imellem dem, der holdt paa den privilegerede Valgret, paa den ene Side, og dem, der holdt paa den almindelige Valgret, paa den anden Side. Men naar det ærede Medlem nu igen bekræfter, at dette er hans Opfattelse, saa er det ejendommeligt at se, at hans Politik bestaar deri, at han vil lade sig sammenkoble til en Side, som staa paa en anden Delingslinie, og som ikke vil være med til at erkende, at alle de Partier, der staa paa den almindelige Valgrets Grundlag, høre sammen i denne Sag, og til de Partier hører ogsaa i allerhøjeste Grad Socialdemokratiet. Man vil overhovedet ikke paa den almindelige Valgrets Spørgsmaal kunne udelukke Socialdemokratiet fra den demokratiske Falanx, som rykker frem til Gennemførelsen af dette Princip. Derfor tror jeg, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) og det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) skulde overveje, om ikke denne Sammenkoblingsparagraf er en af dem, som ere til Hinder for det demokratiske Arbejde her i Landet.

A. P. Andersen: Skønt der vel egentlig ikke er mange, som tro, at det foreliggende Forslag om Grundlovsændring vil faa nogen reel Betydning, kan det ikke nægtes, at de Forhandlinger, som have fundet Sted baade om denne og om den foregaaende, i nær Forbindelse hermed staaende Sag, Valgkredsordningen, i høj Grad har kastet et karakteristisk Strejflys over den øjeblikkelige politiske Situation.

Under sin Programtale kom den højtærede Konseilspræsident med to meget fornuftige Udtalelser. Den ene var den, at Ministeriet vilde lægge Odense-Programmet til Side, og den højtærede Konseilspræsident motiverede dette med, at det ikke havde Kræfter, ikke havde Magt til at gennemføre det nu, og ligesom for at vise Oprigtigheden af denne Bortgemmen og Henlæggen fremsatte Ministeriet Forslag om den midlertidige Valgkredsordning i Modstrid med Odense-Programmet. Det var noget af et Bevis for, at det virkelig var Ministeriets Mening at ville lægge dette Program paa Hylden. Ganske vist faldt denne Omskiften udmærket godt sammen med Socialdemokratiets energisk fremsatte Ønske om at faa en midlertidig Valgkredsordning. Men selvfølgelig kunde det ikke falde mig ind at insinuere, at det overfor Socialdemokratiet saa selvstændigt oprædende radikale Venstre paa nogen Maade skulde have ladet sig influere af Socialdemokratiets Ønsker. Denne Selvstændighed er saa stærk baade i Hovedstaden og paa Landet, at den næsten er almindelig bekendt.

Det andet fornuftige Ord, som den højtærede Konseilspræsident fremsatte, var dette, at han heller ikke vilde optage en Forfatningskamp, og Aarsagen hertil var den samme som med Hensyn til Odense-Programmet: Ministeriet eller dets Partier mentes ikke at have Kræfter til at gennemføre en saadan Forfatningskamp. Det glædede mig meget, fordi jeg deri mente at have noget af en Garanti for, at i alt Fald de nærmeste Aar kunde blive benyttede til fornuftigt Arbejde i Stedet for det politiske Rumleri, der følger med en Forfatningskamp.

Men den højtærede Konseilspræsident havde ikke, da han fremsatte disse to fornuftige Udtalelser, regnet med Odense-Programmet og de allierede, Socialdemokratiet. Før det radikale Venstre kom til Magten, havde det som Opposition her i Tinget fremsat en Række Forslag, der alle sammen tog Sigte paa at opfylde Odense-Programmet. Det foreliggende Forslag er et af disse. Der vil i den nærmeste Tid komme flere frem, som Partierne her i Tinget villé faa Fornøjelse af at stifte Bekendtskab med, den høje Regering vist ikke mindst. Partiprogrammet kom altsaa hindrende i Vejen for, at Ministeriet kunde opfylde sit politiske Program. I Dag behandle vi et af Odense-Programmets første Punkter, skønt den højtærede Konseilspræsident har erklæret, at det vilde han